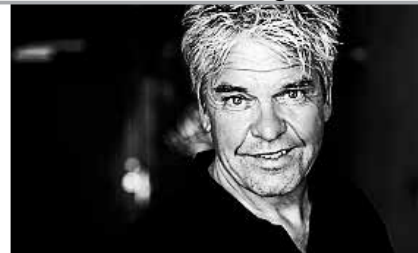

Ib Michael modtager Drachmannlegatet

HÆDER: Drachmannlegatet, der i år kan fejre 100-års-jubilæum, tildeles forfatteren Ib Michael. Jubilæet og årets modtager fejres på Skagens Museum 22. oktober. Her fortæller Ib Michael om sit forfatterskab og om den aktuelle udgivelse "Den rullende kanon", han har lavet sammen med Thomas Boberg.

Sandhederne, løgnene og De 10 Bud sat på pinebænken

TV-DRAMATIK

"Herrens veje 3:10"

★★★★☆

Jeg skal godt nok love for, at De 10 Bud bliver testet af i denne serie.

Du må ikke slå ihjel, du må ikke bedrive hor, du må ikke lyve, du må ikke stjæle, du skal ære din far og mor. Og så videre. Alle buddene bliver testet til det yderste.

Og det er herligt.

Men hov: Der er lige en fejl i ovenstående opremsning. Du må ikke lyve er nemlig ikke et af disse krav. Du må ikke sige falsk vidnesbyrd mod din næste, står der. Men der står intet om at lyve sådan direkte.

Det er ellers sandheden, der bliver testet kraftigst i dette tredje afsnit.

Det er to sandheder: Augusts drab på en civil kvinde i Afghanistan. Og Kristians bedrag af Mark, da han bollede med Amira.

Den ene sandhed kommer for en dag. Den anden gør ikke.

Der er en flot opbygning til dem begge, og tre kvarter inde i afsnittet eksploderer det. På hver sin måde.

Mest interessant er det indtil da at iagttage præstefar, Johannes. Han er blevet tørlagt. Han er også blevet meget mere behagelig for sine omgivelser. Han er understøttende, og hans hid-sighed og temperament er under kontrol. Altså lige indtil August skrifter over for sin præstefar og fortæller, at han har slået ihjel.

Ups: Der fik vi lige en konflikt med det femte bud.

Der skifter Johannes. Der slår hans hovmod til igen:

Amira (Camila Lau) er i forhold til Mark og har sex med Kristian. Detsådan noget, der kan ødelægge ethvert godt venskab. Men det var altså Amira, der fristede Kristian. Ikke omvendt.

Hvis August svigter som præst, så svigter han også en slægt med præster gennem 250 år. Så mister han krave og kjole. Det kan Johannes ikke leve med.

Men kan August leve med løgner?

Ja - det er jo som bekendt ikke et bud.

Så August vælger - indtil videre - at holde fast i løgneren og får et pastorat under faderens provsti. Dermed bliver den nye biskop Monica sat en lille smule på plads.

Men hun vil givetvis være Johannes' dæmon helt indtil sidste afsnit.

Eller er dette biskop Monicas klemme på Johannes? Vi får se.

Interessant er naturligvis også Mark og Kristians trekking i Himalaya. Uvenskab skal bekæmpes med trekking, og under den over-skrift drager de to gamle venner af sted til Nepal.

Men vi seere ved jo, at der er en hemmelighed mellem dem: Amira.

Togode venner på vej på trekking. Underscenen kan vi mærke, at det skal nok gå galt. Det gjorde det sandelig også.

Vi ved også, at det må komme for en dag.

Det gør det sandelig også. Amira er så dum at sende en sms til Kristian. Og så har vi krisen. Vi har fjendskabet. Vi har Kristians duktur oppe i højderne. Vi har tyven, der løber med rygsækken. Og vi har skredet - Kristians - ned af bjerget, da han mister balancen. Og der ligger han så bevidstløs i seriens sidste billeder og sikrer, at vi også ser med næste gang.

Ja - naturligvis ser vi med

næste gang. For det, vi ser her, er altså kittet sammen af skuespil i mesterklasse. Lars Mikkelsens patriark er skræmmende. Det ene øjeblik er han overvisende og manipulerende. Og uanset hvad han siger, så har man lyst til at gøre det. Næste øjeblik stikker hans djævelske temperament så frem, og man sidder og bliver helt bange for ham.

Morten Hee Andersen får også spillet på alle tangenter som feltpræsten, der mar-

tres. Han har kvæjet sig. Han angre. Men hvad skal han gøre? Da han er i tjenstligt forhør reddes han af, at auditøren henviser til hans tavshedspligt.

Puha - den var ellers tæt på, indtil auditøren kom med det forløsende ord: Tavshedspligt.

August er reddet. Men pressen bider ham i haserne.

Der er også Simon Sears - Kristian. På en gang glat og svær at få hold på. Altid på kanten af det særdeles selv-

Jens Unmack på egne ben i Brønderslev

SOLO: Uanset om sangeren og sangskriveren Jens Unmack har lavet musik i eget navn eller med bandet Love Shop, har han altid haft band med til sine koncerter. Men nu drager han på sin første soloturné, kun med guitar og en stak sange. Basaren i Brønderslev 10. november er eneste nordjyske stop.

August er hjemme fra krigen. Familien samles. Alt er lykke. Men kun på overfladen. For August har fået dæmoner med i bagagen fra Afghanistan. Og præstefar Johannes sidder og skåler i dansk-vand.

Elisabeth (Ann Eleonora Jørgensen) er kvinden, der holder sammen på folkene i præstegården. Hun er jo nok den, der bedst af alle har forstået budskabet i kristendommen.

sikre. Men hvad tror han på. Tror han på kærligheden? På sandheden? På Gud. Og så han er en skræmmende og stærk karakter.

Eller Ann Leonora Jørgensen. Kvinden med overblik. Al tilgivelses moder. Flot præstation.

Nu har hun så slæbt en norsk kvinde med ind i præstegården. En kvinde hun kender fra badeklubben. Det er faktisk ret spændende, hvad hun kommer til at betyde for handlingen. For

jeg sidder og tænker, at det er da vistnok noget, der kan gå helt galt ...

Er det slangen i Paradisets Have? Det håber vi jo så på, for det betyder dejligt, farligt drama.

Max Melgaard
max.melgaard@nordjyske.dk

■ "Herrens veje 3:10"
Instruktion: Kaspar Munk
Manuskript: Adam Price, Karina Dam og Poul Berg
DR søndag aften.

Jesus lever stadig

NONFIKTION

Charlotte Rørth: "Vi mødte Jesus"

★★★★☆☆

Det er modigt at stille sig frem og fortælle om en religiøs oplevelse, for i den tid, vi lever i, er der hurtigt risiko for rynkede pander.

Ikke desto mindre stod Charlotte Rørth frem og fortalte, at hun var blevet berørt af en vis herre. Hun var i 2008 på en ferie i Spanien, da Jesus viste sig for hende. Hun befandt sig i et kapel i byen Úbeda. Det skrev hun om i "Jeg mødte Jesus", en omgående bestseller.

Jeg'et er blevet til et Vi i den efterfølgende bog. Den er absolut lige så velskrevet som forgængeren, og den fører spændende nyt til.

Charlotte Rørth måtte stå på mål for latterliggørelse, da hun udgav "Jeg mødte Jesus", men der var dog også flere forstående mennesker. Tusindvis af henvendelser strømmede i hendes retning. Det er tydeligt at mærke i bogen, at det har gjort indtryk. Charlotte Rørth åbnede med sin bog for en kanal, hvor det pludselig blev muligt at træde frem og berette om religiøse oplevelser med Jesus. Det skulle vise sig, at hun bestemt ikke var den eneste, Jesus hilste på.

Det er ligetil at kaste sig over et udvalg af disse historier, idet forfatteren har taget hånd om dem i en særlig form for fordybelse. Hun går i sin egenskab af journalist direkte og empatisk ind til mødet med de mennesker, der har en spændende historie at fortælle. Det tjener virkelig bogen, at der er tale om en nøje udvalgt historie-ræk-

ke. På den måde drukner man som læser ikke i en masse information.

Faren i en sådan situation er netop altid at ville vælge for mange perspektiver, hvor risikoen uvægerligt er, at læserens bevidsthed trækkes bort fra det centrale. Det er også fremragende, at teologer og forskere er blevet inviteret med ind i fortællingen. De er med til at give et meget velfunderet og nuanceret syn på det at opleve noget så besættende, som mødet med Jesus må være. Deres perspektiver er med til at skabe en velklingende sammenhæng.

Uden denne tilgang ville jeg som læser kunne sidde tilbage med en tanke om, at det var spændende at læse om det at møde Jesus, det at se lyset, men at jeg manglede et belæg for det skete. Det er altid godt at kunne hænge sin hat på en knage, og det er derfor forbilledligt, at Charlotte Rørth tager sig tid til at gå i dybden, at hun afsøger feltet og udviser den fornødne seriøsitet i forhold til at rammesætte oplevelsen.

Charlotte Rørth har fat i noget vig-

tigt. Hun er i færd med at aftabusere det at have uforklarlige oplevelser.

Her møder du eksempelvis 70 mennesker, der hver især har et og andet at berette om i forhold til spirituelle hændelser. Det er journalisten, det er lægen, det er BMW-direktøren. Det er høj som lav.

Sproget er nydeligt. Det er afbalanceret mellem det personlige i beretningerne og det lettere akademiske i det forskningsbaserede.

Martin Rytter Handberg
kultur@nordjyske.dk

■ Charlotte Rørth: "Vi mødte Jesus - og hvad kommer det andre ved?" Gyldendal, 272 sider, 300 kroner Udkommer i dag.

Notifikation: Martin Rytter Handberg er nytiltrådtanmelder på NORDJYSKE Stiftstidende, mener ikke bekendt med Charlotte Rørth og har aldrig mødt hende i mediehuse. Dette foratpointere, at der ikke er rehabiliteringsproblemer med ovenstående anmeldelse.

